

Hauge: Det har jeg ikke en Følelse af, men jeg skal rette mig efter Formandens Henstilling.

Formanden: Med Hensyn til en indgaaende Behandling.

Hauge: Jeg skal ikke komme ind paa nogen indgaaende Behandling hverken af Alberti-Affæren eller Hr. Johannes Hansens Stilling dertil, jeg har kun villet gøre opmærksom paa, hvorledes Forsvarsministeren i en given Situation indtog det samme Standpunkt overfor det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og overfor Oppositionen, som Venstre og Regeringen nu indtager, da vi tillader os at kritisere et Medlem af den høje Regering.

Forleden Dag var den højtærede Forsvarsminister, som sagt, i Svendborg og holdt der en Tale, hvori han rettede de groveste Angreb paa Oppositionen, fordi den kritiserede Regeringen. Han sagde, at det var kun Sladderhistorier, vi opvartede med, og det var en pjaltet Optræden, der var vist overfor Regeringen og specielt overfor Udenrigsministeren. Jeg tror, jeg maa raade den højtærede Forsvarsminister til at erindre, hvorledes Forholdene blev for ham efter 1907—08, og være lidt varsom med at udslynge de grove Beskyldninger mod dem, der kritiserer Regeringen, og ikke i alt for høj Grad hengive sig til at stemple Kritikken med Sprogets allergroveste Udtryk. Man kan se i Venstrepressen, og for Resten i den konservative Presse med, at det saa at sige er blevet Skik, uanset hvad Temaet er, lige meget hvad der frembringes af Kritik, at kalde alt Sladder. Da en vis meget fremtrædende Mand af Venstre, ogsaa en tidligere Justitsministers Navn for nogen Tid siden blev draget frem, hed det sig straks, at det var Sladder. Det har dog senere vist sig, at det ikke var Sladder, men at der var saglig Begrundelse for at drage den paagældende Mand, der er Medlem af det andet høje Ting og har været det andet høje Tings Formand, frem; det har vist sig, at han har staaet Landmandsbanken, og hvad dermed staar i Forbindelse, saa nær som nogen, det var paa ingen Maade Sladder; alligevel blev det straks betegnet som ondsindet Sladder; da man satte hans Affære, hans Stilling baade ved den ene og den anden Lejlighed i Forbindelse med Landmandsbankens Sammenbrud, hed det: Sladder!

Jeg skal minde om en anden Affære, der er saare betegnende. For nogen Tid

siden blev der af en meget højtstaaende Mand her i Landet gjort Forsøg paa at bevæge de politiske Partier til at strø Sand over hele Landmandsbankskandalen. Jeg gaar ud fra, at Motiverne har været de redeligste, men at det forholder sig, som jeg siger, er udenfor al Tvivl — den højtærede Justitsminister ryster paa Hovedet; det vil han ikke gøre, hvis han ved Besked. Selvfølgelig blev de Handlinger, der blev foretaget, foretaget med den Motivering, at Landet var i Fare, Nationen taalte det ikke. Det er jo muligt, at Raaddenskabens har bredt sig saa vidt, at det vil gøre overmaade ondt at faa det hele lagt frem for Offentligheden, og at meget vil forandres i dette Land, hvis alt bliver klarlagt, men efter at den højtærede Justitsminister har faaet en Undersøgelseskommision nedsat, og efter at det er lovet, ikke een Gang, men mange Gange, at Undersøgelsen skal ikke blot gaa til Bunds, men ogsaa til Tops, at alt skal lægges klart for Dagen, tror jeg ikke, det er muligt at gaa udenom, medmindre man da med Vold og Magt vil lukke for Afgrunden. Jeg tror, vi maa igennem det, men det, der var det karakteristiske ved Sagen, var, at Venstrepressen, Regeringspressen, øjeblikkelig stemplede vort Forhold dertil, som om det var os, der vilde prøve paa at dække over det, der var sket, som om det var os, der nu vilde gøre Forsøg paa at strø Sand paa. Det modsatte var Tilfældet, Gang paa Gang har jeg kunnet læse i Regeringens Blade, at her var der gjort et Forsøg paa at dække over Tingen, navnlig „Social-Demokraten“ havde været ude med en Føler, om der ikke var Mulighed for nu at faa Sagen dysset ned. Jeg haaber, at Sagen maa gaa sin Gang, jeg tror, det er den eneste Redning, der er for os i denne overordentlig svære Tid, at faa fuld Klarhed over Tingene og faa Ansvar et lagt der, hvor Ansvar et med Rette kan og bør lægges. Jeg gentager, at jeg ved de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister har fremsat baade i Gaar og i Forgaars, har været i Tvivl om, hvorvidt Landmandsbankens Forhold nu ogsaa virkelig bliver lagt klart for Dagen, men jeg vil dog indtil videre tro, at det sker, jeg vil tro, at det er Hensigten at lade den Kommission, man har nedsat, være eneraadende i Valget af, hvad der skal forelægges for Offentligheden af det, Kommissionen er kommet til Kundskab om, og at Kommission vil drage Konsekvensen af den Stilling, den har faaet, og lægge alt det for Dagen, som kan have